

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0196 van 19 september 2012
in de zaak 1112/0424/SA/3/0382

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH
kantoor houdende te 9308 Hofstade, Steenweg op Dendermonde 149
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heer Johan KLOKOCKA

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

het **college van burgemeester en schepenen** van de **stad AALST**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 25 januari 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 8 december 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad AALST van 16 augustus 2011 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de stad AALST, vertegenwoordigd door de tussenkomen partij, een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verharderen van een buurtweg in functie van het fietsroutenetwerk.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 13 juni 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH die verschijnt voor de verzoekende partijen, de heer Johan KLOKOCKA die verschijnt voor de verwerende partij, en mevrouw [REDACTED] die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst verzoekt met een aangetekende brief van 9 maart 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 2 mei 2012 de verzoekende partij tot tussenkomst voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen. De verzoekende partij tot tussenkomst werd verzocht om de Raad haar collegebeslissing houdende haar beslissing om in rechte te treden, te bezorgen.

Na onderzoek van de door de verzoekende partij tot tussenkomst ingediende stukken verklaart de Raad het verzoek ontvankelijk en wordt het verzoek tot tussenkomst ingewilligd.

IV. FEITEN

Op 9 mei 2011 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de stad AALST, vertegenwoordigd door de tussenkomende partij, bij de tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het verharden van een buurtweg in functie van het fietsroutenetwerk”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, deels gelegen in woongebied en deels in natuurgebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 17 mei 2011 tot en met 15 juni 2011, worden twee bezwaarschriften ingediend, onder meer door de huidige verzoekende partijen.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 19 mei 2011 een gunstig advies uit.

De dienst Monumentenzorg brengt op 20 mei 2011 een gunstig advies uit.

De dienst Leefmilieu brengt op 7 juni 2011 een gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 17 juni 2011 een gunstig advies uit.

De tussenkomende partij brengt op 4 juli 2011 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 7 juli 2011 een gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 4 augustus 2011 een gunstig advies uit.

De tussenkomende partij verleent op 16 augustus 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de stad AALST en motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften

Stedenbouwkundige gegevens uit de plannen van aanleg

Het goed is gelegen in het bij KB van 30-05-1978 vastgesteld Gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem.

De plaats van de voorgenomen werken ligt deels in woongebied en deels in natuurgebied waarvoor respectievelijk de artikels 5.1.0, 6.1.2.1 en art 13.4.3.1 van het KB van 28-12-1972 betreffende de inrichting en toepassingen van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen van toepassing zijn.

...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Historiek

Niet van toepassing.

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

Het goed bestaat uit een goed uitgeruste buurtweg [REDACTED] (huidige naam: [REDACTED]) die deels over privé-eigendom loopt en deels op het openbaar domein. De buurtweg bestaat momenteel uit steenslagverharding, en bevindt zich tussen [REDACTED] en de [REDACTED], langs waar zich zowel halfopen als vrijstaande woningen bevinden.

De aanvraag beoogt het verharderen van een buurtweg in functie van het fietsroutenetwerk en het plaatsen van een tractorsluis.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag beoogt het heraanleggen van de buurtweg [REDACTED] door het verhard en ervan over de volledige lengte (tussen [REDACTED] en de [REDACTED]) met een cementbetonverharding met een dikte van 20 cm; Waar aangeduid op het plan van de ontworpen toestand wordt een bijkomende dolomietverharding aangelegd naast de wegzate van de buurtweg;

Ter hoogte van perceel 146C wordt op de buurtweg een tractorsluis voorzien om het doorgaand autoverkeer te beperken;

De bestaande riolering onder het huidige wegdek zal uitgebroken worden en vervangen door een nieuwe riolering;

De werken worden aangevraagd in functie van het fietsroutenetwerk, en zal leiden tot het meer gebruiken van de buurtweg als fietsroute;

Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 17-06-2011 is gunstig aangezien geen belangrijke natuur-, bos- of groenelementen worden geschaad;

Het advies van het Agentschap Wegen en Verkeer – district Aalst van 19-05-2011 vermeldt geen opmerkingen in verband met de voorgestelde werken;

Het advies van de stedelijke dienst Leefmilieu m.b.t. de groenaanleg van 07-06-2011 is gunstig;

Het advies van de stedelijke dienst Monumentenzorg van 20-05-2011 is gunstig aangezien de werken geen storende visuele impact hebben op de nabijgelegen Sint-Margarethakerk, noch op de pastorie;

Het advies van de stedelijke dienst Ruimtelijke Ordening, sectie Planning werd gevraagd op 16-05-2011; Er wordt aan de adviesvereiste voorbijgegaan aangezien geen advies werd uitgebracht binnen de termijn van 30 dagen;

Het advies van de stedelijke dienst Mobiliteit van 20-06-2011 is gunstig aangezien de [REDACTED] één van de schakels is in het toeristisch fietsknooppuntennetwerk en een interessante verbindingsweg vormt voor fietsers en voetgangers vanuit toeristisch en functioneel oogpunt;

Er wordt eveneens vermeld dat de [REDACTED] in het verleden al gebruikt (misbruikt) werd door autoverkeer als kortsluiting richting [REDACTED]; Ten gevolge van een gewijzigde verkeerssituatie is deze kans momenteel nog groter; Bijgevolg wordt dit misbruik uitgesloten door middel van een infrastructurele maatregel onder de vorm van een tractorsas;

Tot slot wordt in dit advies verwezen naar een aanvullend verkeersreglement (gemeenteraad van 29-06-2010) waarin het statuut van de [REDACTED] werd gewijzigd naar 'weg voorbehouden voor voetgangers, fietsers, ruiters en landbouwvoertuigen'; Dit statuut wordt ondersteund door de infrastructurele maatregel;

Het advies van de stedelijke dienst Patrimonium van 08-06-2011 verwijst naar de buurtwegenwetgeving, en vermeldt dat de stad wegbeheerder is van de buurtweg en eveneens bevoegd is om een bestaande buurtweg te verhard en op de wijze die blijkt uit de bouwvergunning mits eerbiediging van de bedding van de buurtweg;

Er wordt tevens vermeld dat door de stad, in de mate dat de buurtweg op private eigendom ligt, niets mag worden gedaan om de erfdienstbaarheid te verzwaken of die zelfs uit te breiden; Er worden vragen gesteld bij het buiten de bedding ingrijpen op private eigendom door het verhard en met een bijkomende dolomietstrook; in de mate dat hier private eigendommen worden belast en minstens de indruk wordt gewekt dat openbaar domein wordt gecreëerd, dient om de toestemming van de aangelanden te worden verzocht;

Gelet op het feit dat de buurtweg ter hoogte van de voorziene dolomietstroken momenteel reeds verhard is met steenslag, en gelet op het feit dat de eigenaar van de percelen ter hoogte van de ontsluiting met de [REDACTED] zich in bezwaarschrift nr 1 expliciet akkoord verklaart met de voorliggende aanvraag, kan deze bijkomende dolomietstrook aanvaard worden;

De dolomietstrook aan de zijde van [REDACTED] worden volledig ingeplant op het openbaar domein;

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, gehouden van 17-05-2011 tot en met 15-06-2011, werden twee bezwaarschriften ingediend, die vanuit stedenbouwkundig oogpunt ongegrond zijn gebleken;

De werken zijn van algemeen belang; De te realiseren werken vereisen de toepassing van artikel 20 van het KB van 28-12-1972, gelet op de ligging deels in het natuurgebied; Dit artikel voorziet de mogelijkheid om, niettegenstaande andersluidende bestemmingen op het gewestplan, toch vergunningen af te geven voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen, voor zover deze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en het architectonische karakter van het betrokken gebied;

De aanvraag voldoet aan de toepassingsvereisten van artikel 20;

De voorliggende aanvraag kan binnen de reguliere procedure behandeld worden gezien haar beperkte ruimtelijke impact en de eenvoud van het dossier overeenkomstig art 4.7.1 §2 van de VCRO en overeenkomstig hoofdstuk III/1, art 3 §1, 1° van het BVR tot aanwijzing van de handelingen in de zin van art 4.1.1, 5°, art 4.4.7 §2 en art 4.7.1 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester (BVR van 05-05-2000 en wijzigingen);

De voorgestelde werken doen geen afbreuk aan het stedenbouwkundig aspect van de omgeving en brengen het belang van de aanpalende percelen niet in het gedrang; De aanvraag wordt voor advies aan de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar voorgelegd om reden dat de aanvraag zich situeert in natuurgebied (toepassing van het Besluit van de Vlaamse Regering van 05-05-2000 en zijn wijzigingen betreffende de vrijstelling van advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar); Aan het voorstel kan een gunstig advies verleend worden.

Watertoets

Wat betreft de watertoets dient vermeld dat het voorliggende project een beperkte oppervlakte heeft en niet is gelegen in een recent overstroomd gebied of een risicozone voor overstromingen of een effectief overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

...

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 16 AUGUSTUS 2011 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager
...

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 8 september 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 november 2011 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de plannen.

Na de hoorzitting van 8 november 2011 beslist de verwerende partij op 8 december 2011 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de plannen en motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De juridische aspecten

De aanvraag is voor wat betreft het gedeelte van de aanvraag, gelegen in een woongebied, principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De bouwplaats ligt eveneens, wat betreft een beperkt deel van het westelijke gedeelte van de verhardingen uitgendend op de [REDACTED], deels in een natuurgebied. Appellanten stellen, dat de verharding de natuurwaarden zal verstoren, dit gelet op de deels ligging van de buurtweg in een natuurgebied.

Artikel 4.4.4 §1 van de Vlaamse Codex stelt echter, met betrekking tot een recreatief medegebruik, onder meer het volgende: "...

In alle bestemmingsgebieden kunnen, naast de handelingen die gericht zijn op de verwezenlijking van de bestemming, ook handelingen worden vergund die gericht zijn op het sociaal-culturele of recreatieve medegebruik, voor zover ze door hun beperkte impact de verwezenlijking van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen."

Het aanleggen van een verharding bij de bestaande buurtweg, heeft op zich slechts een beperkte impact op het natuurgebied, aangezien het om een bestaande buurtweg gaat die sinds mensenheugenis op deze plek voorkomt (wat blijkt onder meer uit de opname in de Atlas van de Buurtwegen als weg [REDACTED]) en brengt in geen enkel opzicht de verwezenlijking van de algemene bestemming van het natuurgebied in het gedrang. Voorliggende aanvraag beoogt het aanbrengen van een verharding in het kader van het fietsroutenetwerk en valt binnen het toepassingsgebied van voormelde afwijkingbepaling.

Appellanten stellen eveneens een inbreuk vast op het openbaar onderzoek en stellen dat er misleiding bestaat uit hoofde van het voorwerp van de aanvraag.

De aanvraag is als volledig en duidelijk geformuleerd te omschrijven, gezien op de plannen in de aanvraag terdege wordt verwezen naar het tractorsas, met weergave van alle afmetingen, grondplan en snede, evenals de inplanting ervan op de wegenis.

Appellanten stelt dat door het aanbrengen van een tractorheuvel, een impliciete afschaffing wordt doorgevoerd van het gemotoriseerd duurzaam verkeer van cliënten langs de buurtweg in westelijke richting, waardoor de deputatie enkel bevoegd zijn hierover te beslissen.

De visie van appellant dat de deputatie hier in casu een beslissing diende te nemen en niet het college, wordt niet bijgetreden. Het is immers de gemeente die de volle bevoegdheid heeft over de inrichting en het gebruik van deze weg.

De keuze om deze weg enkel voor fietsers en landbouwvoertuigen toegankelijk te maken komt toe aan de stad, net zoals zij ook de bevoegdheid heeft om bij dergelijke wegen alle gemotoriseerd verkeer te verbieden of een enkele rijrichting in te voeren. Enkel voor wat betreft afschaffingen, wijzigingen of verplaatsingen van buurtwegen is de deputatie bevoegd.

De goede ruimtelijke ordening

Het advies van de stedelijke dienst Mobiliteit uitgebracht op 20 juni 2011 vermeldt dat de [REDACTED] in het verleden al gebruikt werd door autoverkeer als ontsluiting richting [REDACTED].

De stad wenst bij de heraanleg van deze weg ten behoeve van fietsers dit oneigenlijk gebruik van de buurtweg voor sluikverkeer van auto's uit te sluiten, dit door middel van een infrastructurele maatregel onder de vorm van een tractorsas.

De aanvraag dient gezien in het kader van de uitbouw van het fietsroutenetwerk in de stad Aalst ter ontsluiting van de deelgemeente Baardegem, waarbij op deze plek geopteerd wordt voor een loutere fietsverbinding met nevenfunctie landbouwverkeer.

De stad sluit hierbij het gebruik door appellanten, als enige bewoners van deze [REDACTED], op geen enkele wijze uit.

In de aanvraag wordt enkel de ontsluiting langs de noordwestelijke zijde afgesloten door middel van het tractorsas. Appellanten kunnen zich nog steeds uitweg verschaffen langs de zuidoostelijke zijde, richting [REDACTED], langsheen het weggedeelte dat uitgaat naastliggend aan de feestzaal [REDACTED].

Het argument van appellanten dat deze uitwegmogelijkheid voor hen problemen oplevert om dringend op het werk (ziekenhuis) te raken en eveneens onnodige hinder met zich mee brengt, aangezien deze weg al te vaak geblokkeerd zou zijn bij leveringen en feesten, is op zich geen stedenbouwkundig argument. Zo zich een dergelijke problematiek voordoet dient dit niet via de ruimtelijke ordening aangepakt te worden, maar op andere manieren, door bijvoorbeeld te sensibiliseren, de straat passend in te richten en zo nodig sanctionerend op te treden.

Appellanten stellen voor de voorziene tractorheuvel te wijzigen in een andere vorm van barrière, die het gemotoriseerd vervoer verder zou verhinderen, doch appellanten evenwel nog zou doorlaten. Dit bijvoorbeeld onder de vorm van een vaste paal, welke appellanten de mogelijkheid biedt deze te verwijderen bij noodzaak. Deze toepassing verlegt dan weer het probleem naar de van deze weg gebruik makende landbouwers die bij gebruik eveneens de obstructie dienen te verwijderen, daar waar dit momenteel niet aan de orde is, door de aanleg van het verhoogde tractorsas.

De aanvraag voorziet door de aanleg van de tractorsluis in een veilig fiets- en wandelverkeersas. Waarbij dient te worden gesteld, dat appellanten op geen enkele wijze hun ontsluiting via de buurtweg worden ontnomen, zij het dat ze een andere richting dienen te nemen, dan zij zouden wensen in gebruik te hebben en te bestendigen.

Voorliggende aanvraag brengt de goede ruimtelijke ordening van de omgeving niet in het gedrang.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer vastgesteld moet worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Verzoekende partijen wonen op een perceel gelegen aan de [REDACTED], dewelke hun enige uitweg naar de openbare weg.

Door de bestreden beslissing komt er een de tractorsluis in het midden van [REDACTED]. Dit heeft als gevolg dat verzoekende partijen zich, omwille van het feit dat zij over gewone personenwagens beschikken, enkel nog een uitweg kunnen verschaffen via de [REDACTED] richting [REDACTED] naar de N411, een prioritaire verbindingssbaan tussen [REDACTED] en [REDACTED]. Deze uitweg richting [REDACTED] dorp is gelegen langsheen [REDACTED].

[REDACTED] heeft zelf enkel achter zijn eigendom een viertal parkeergelegenheden, allen bereikbaar middels buurtweg [REDACTED]. Ook leveringen van handelaars voor feesten, ed. vinden plaats op de buurtweg [REDACTED], om reden dat er anders geen enkele leveringsmogelijkheid is.

Het is niet ondenkbaar – en de realiteit bevestigt dat – dat, volgend uit voormelde, meermaals per dag, per maand en per jaar de betrokken uitweg langsheen [REDACTED] voor verzoekende partijen niet mogelijk is. Verzoekende partijen zullen hiervoor eerst van hun oprit rijden, vervolgens moeten vaststellen dat de uitweg is geblokkeerd, vervolgens de foutparkeerder opsporen om uiteindelijk hun weg te kunnen verderzetten.

Dergelijk scenario is meer dan denkbeeldig en zal al gauw (bij nachtelijke feesten) 25 tot 45 minuten in beslag nemen teneinde uitweg te kunnen nemen.

Uiteraard is dit voor verzoekende partijen problematisch in die zin dat zij als geneesheren-specialisten (dr. patholoog en dr. klinisch biologe) onderhevig zijn aan verplichte wachtdiensten, zijnde diensten waarbinnen zij binnen de 15 minuten moeten aanwezig kunnen zijn in respectievelijk het Onze-Lieve-Vrouw Ziekenhuis te Aalst en Sint-Blasius te Dendermonde (bewijs ten titel van voorbeeld algemene regeling Sint-Blasius stuk 5).

Voor zoveel als nodig wordt als stuk 6 een fotoreportage (met overigens recent materiaal van de Faubourgkermis in augustus 2011) gevoegd alwaar duidelijk de problematiek blijkt van foutparkeerders.

De doorgang gedurende de week- en weekenddagen van een festiviteit (kermissen, feesten feestzaal, enz...) is zo goed als onmogelijk door feestvierders, kermisgangers, feesttenten, dranghekkens en koelwagens alsook uiteraard door de geparkeerde auto's.

In casu wordt gesproken over mensenlevens en verzoekende partijen zijn hiervoor aansprakelijk op het ogenblik dat zij een wachtdienst hebben, wat moeilijk anders dan als een "ernstig nadeel" kan beschouwd worden.

Bovendien hebben verzoekende partijen recentelijk (stuk 7) van de verwerende partij nog maar een vergunning gekregen ter uitbreiding van hun woning in woongebied waarbij er voorzien werd in een vergaderzaal en praktijkruimte voor medische activiteiten. Cliënten van verzoekende partijen zullen het door de bestreden beslissing eveneens zeer moeilijk hebben de praktijk van verzoekende partijen te bereiken en weer te verlaten.

In casu kan tevens niet worden ingezien hoe de ernstige aantasting van de leef-, woon en werkkwaliteit (een onzekere uitweg richting [REDACTED] dorp langsheen [REDACTED], door de afsluiting met een tractorsluis van de andere uitweg) van verzoekende partij achteraf nog passend kan hersteld worden.

Aangezien met het bestreden besluit een vergunning wordt verleend voor het verharderen van een buurtweg in functie van een fietsroutenetwerk en het plaatsen van een tractorsluis kan niet zomaar achteraf worden overgegaan tot het herstel in de oorspronkelijke toestand. De vernietigingsprocedure heeft geen schorsende werking, zodat het risico dreigt dat de nadelen die voortvloeien uit het bestreden besluit, op het ogenblik van de uitspraak over de vernietiging, volledig zullen verwezenlijkt zijn. De moeilijkheden die op dit vlak kunnen bestaan, dienen in ogenschouw te worden genomen bij de beoordeling van de moeilijke herstelbaarheid van het aangevoerde nadeel.

...

2.

De verwerende partij verwijst naar de motivering van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat de verzoekende partijen nog steeds zullen beschikken over een ontsluiting via de [REDACTED], zij het dan dat ze een andere richting zullen moeten nemen.

Eventuele problemen bij leveringen en feesten in [REDACTED] kunnen volgens de verwerende partij worden aangepakt door bijvoorbeeld te sensibiliseren, de straat passend in te richten en zo nodig sanctionerend op te treden. Wanneer de weg versperd wordt door geparkeerde wagens, kunnen

de verzoekende partijen deze verkeersovertreding laten vaststellen in een proces-verbaal en de voertuigen laten wegslepen.

3.

De tussenkomen partij voegt hieraan nog toe dat het door de verzoekende partijen aangevoerde nadeel eerder te maken heeft met de exploitatie van de feestzaal dan met de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen ondervinden of kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De Raad is van oordeel dat de door de verzoekende partijen omschreven nadelen, namelijk de omstandigheid dat zij als geneesheren-specialisten tijdens hun verplichte wachtdiensten het ziekenhuis niet langer tijdig zullen kunnen bereiken en dat hun private praktijk moeilijk bereikbaar zal worden voor hun patiënten, de vereiste ernst ontberen om de gebeurlijke schorsing van de bestreden beslissing in voorkomend geval te verantwoorden.

Hoewel niet betwist kan worden dat de afsluiting van de uitweg langs de noordwestelijke kant van de ■■■■■, in het bijzonder ingevolge de aanleg van een tractorsluis, de mogelijkheden van de verzoekende partijen om een uitweg te nemen dan wel om bereikbaar te zijn, vermindert, is de Raad van oordeel dat de door de verzoekende partijen omschreven obstructie langs de zuidoostelijke kant van de ■■■■■ geen rechtstreeks gevolg is van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en bovendien evenmin een onbekend fenomeen is.

Veel meer dan in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, moet de oorzaak van de door de verzoekende partijen geschetste nadelen, waarmee zij nu reeds geconfronteerd worden,

gezocht en gevonden worden in de onoordeelkundige exploitatie van ■■■■■, met inbegrip van het asociale (parkeer)gedrag van haar leveranciers en klanten, en in het kennelijke onvermogen van de ter zake bevoegde diensten om de verkeersafwikkeling, gelet op de concrete plaatselijke omstandigheden, te organiseren en te garanderen op een wijze die in redelijkheid en in de praktijk doeltreffend kan genoemd worden. De vraag of de door de verzoekende partijen aangevoerde nadelen, in zoverre al ernstig, tevens moeilijk te herstellen zijn, is bijgevolg niet aan de orde.

3.

Voorgaande overwegingen verhinderen geenszins dat, in zoverre er daadwerkelijk sprake is van een problematische verkeerssituatie, die evenwel niet rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing, benadrukt moet worden dat een schorsingsprocedure voor de Raad niet oneigenlijk kan aangewend worden als alternatief voor de daartoe geëigende rechtsmiddelen en bij uitbreiding voor een adequaat optreden door de daartoe bevoegde diensten.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de stad AALST is ontvankelijk.
2. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
3. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0424/SA/4/0382.

4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 19 september 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Heidi HUANG, griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER